

STÁTNÍ ENERGETICKÁ INSPEKCE

ústřední inspektorát, Gorazdova 1969/24, 120 00 Praha 2

Č. j.: SEI-8517/2021/90.221

Č. spisu: 062100315

ROZHODNUTÍ č. 902008521

o odvolání

Ústřední inspektorát Státní energetické inspekce (dále SEI), jako správní úřad příslušný podle § 3 odst. 4 zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve spojení s § 13c odst. 5 zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií (dále zákon č. 406/2000 Sb.) a zákona č. 526/1990 Sb., o cenách (dále zákon č. 526/1990 Sb.), v řízení o odvolání spol. SE - SOLAR a. s., se sídlem Jarošova 1242/5, 669 02 Znojmo, IČO: 283 16 771, proti rozhodnutí č. 642008116 ze dne 24. 3. 2016, sp. zn. 77/062100315, vydanému územním inspektorátem SEI pro Jihomoravský kraj a Kraj Vysočina, na základě rozsudku Nejvyššího správního soudu o zamítnuté kasační stížnosti ze dne 23. 3. 2021 pod č. j. 3 As 39/2019 - 42, který nabyt právní moci téhož dne pokračuje v řízení o přestupku podle výroku rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 12. 2018 pod č. j. 30 A 151/2016 - 196, který nabyt právní moci dne 22. 1. 2019 a kterým bylo rozhodnutí SEI č. 902026516 ze dne 19. 7. 2016, sp. zn. 83/062100315 zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení. Po opětovném přezkoumání písemností obsažených ve správním spisu podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále zákon č. 250/2016 Sb.) a ve spojení s § 90 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále zákon č. 500/2004 Sb.) vydává SEI toto

r o z h o d n u t í,

kterým rozhodnutí č. 642008116 o uložení pokuty, sp. zn. 77/062100315 ze dne 24. 3. 2016 podle § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb. ve spojení s § 13c odst. 5 zákona č. 406/2000 Sb. **r u š í** v celém rozsahu a řízení ve věci **z a s t a v u j e**.

ODŮVODNĚNÍ

SEI jako správní orgán v 1. stupni správního řízení vydala pod č. 642008116 o uložení pokuty, sp. zn. 77/062100315 ze dne 24. 3. 2016 rozhodnutí o uložení pokuty ve výši 6.074.913 Kč, a to za jednání spol. SE - SOLAR a. s. posouzeném jako správní delikt podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., kterého se dopustila jako výrobce elektřiny a prodávající tím, že jako držitel licence č. 110908613 na výrobu elektřiny v provozovně Únanov 1,5 MW, [redacted] v kontrolovaném období roku 2011 při čerpání podpory na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie formou výkupních cen nedodržela věcné podmínky stanovené cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. pro uplatnění úředně stanovené ceny, upravené v bodu (1.9.) Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu (dále CR ERÚ) č. 2/2010 ze dne 8. listopadu 2010 a vyfakturovala jednotkovou výkupní cenu elektřiny 14.300 Kč/MWh příslušející výrobnám uvedeným do provozu od 1. ledna 2008 do 31. prosince 2008, ačkoliv část této výrobní v rozsahu 0,150060 MWp (tj. 1,650060 - 1,5 MWp) nebyla uvedena do provozu ve smyslu bodu č. (1.10.) CR ERÚ č. 7/2007 ze dne 20. listopadu 2007, neboť na tuto část výrobní elektřiny nebyla udělena licence

a nevzniklo oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou výkupních cen, čímž získala nepřiměřený majetkový prospěch ve výši 2.999.825,40 Kč včetně DPH 20% (což odpovídá výrobě elektřiny v množství 174,815 MWh z části výkonu 0,150060 MWp (tj. 1,650060 - 1,5 MWp) při uplatnění pevné jednotkové ceny za toto zboží 14.300 Kč/MWh s připočtením DPH 20 %) a dále v téže provozovně v kontrolovaném období roku 2012 při čerpání podpory na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů formou výkupních cen, nedodržela věcné podmínky pro uplatnění úředně stanovené ceny, upravené v bodu (1.9.) CR ERÚ č. 7/2011 ze dne 23. listopadu 2011, když jako prodávající a držitel licence na výrobu elektřiny neoprávněně vyfakturovala jednotkovou výkupní cenu elektřiny 14.590 Kč/MWh na veškerou vyrobenou elektřinu příslušející výrobnám uvedeným do provozu od 1. ledna 2008 do 31. prosince 2008, ačkoliv část této výroby v rozsahu 0,150060 MWp (tj. 1,650060 – 1,5 MWp) nebyla uvedena do provozu ve smyslu bodu (1.10.) CR ERÚ č. 7/2007, neboť na tuto část výroby elektřiny nebyla udělena licence na výrobu elektřiny a tudíž, pro tuto část výroby elektřiny tak nevzniklo oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou výkupních cen, čímž získala nepřiměřený majetkový prospěch ve výši 3.075.087,62 Kč včetně DPH 20 % (což odpovídá výrobě elektřiny v množství 175,639 MWh z části výkonu 0,150060 MWp při uplatnění pevné jednotkové ceny za toto zboží 14.590 Kč/MWh s připočtením DPH 20 %).

Ze strany spol. SE - SOLAR a. s. bylo podáno odvolání proti tomuto rozhodnutí, které bylo postoupeno nadřízenému správnímu orgánu, který jako správní orgán 2. stupně rozhodnutím č. 902026516 o odvolání proti uložené pokutě ze dne 19. 7. 2016 odvolání zamítl a rozhodnutí č. 642008116 o uložení pokuty ze dne 24. 3. 2016 potvrdil. Toto rozhodnutí správního orgánu 2. stupně bylo spol. SE - SOLAR a. s. napadeno správní žalobou ze dne 18. 9. 2016 u Krajského soudu v Brně, který po přezkumu napadeného rozhodnutí rozsudkem ze dne 19. 12. 2018 pod č. j. 30 A 151/2016 - 196, který nabyl právní moci dne 22. 1. 2019, žalobě vyhověl a rozhodnutí Státní energetické inspekce, ústředního inspektorátu č. 902026516 ze dne 19. 7. 2016 zrušil a věc vrátil žalované SEI k dalšímu řízení.

Na základě kasační stížnosti SEI jako strany žalované ze dne 31. 1. 2019 rozhodoval ve věci Nejvyšší správní soud, který rozsudkem ze dne 23. 3. 2021 pod č. j. 3 As 39/2019 - 42 výše uvedený rozsudek Krajského soudu v Brně potvrdil a kasační stížnost SEI zamítnul. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 23. 3. 2021.

Nejvyšší správní soud na jedné straně v bodu (16) tohoto rozsudku dal SEI za pravdu, že s ohledem na zásadu presumpce správnosti správních aktů je obecně vázána správností údajů obsažených na licenci a měla navíc správnost svého postojení potvrzenou i prohlášeními ERÚ, podle nichž se obecně při udělování licencí vždy vychází z údaje o stejnosměrném výkonu a že tento postup byl uplatněn i v případě licence udělené spol. SE - SOLAR a. s. K obdobným závěrům dospěl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 9. 2017, č. j. 4 As 137/2017 – 41, kde uvedl k výkladu § 30a odst. 1 energetického zákona, že „*citované ustanovení totiž žádným způsobem neřeší ztráty při výrobě elektrické energie, jimiž argumentuje stěžovatel a jeho věta druhá jasně stanoví, že za celkový instalovaný výkon se považuje součet hodnot instalovaných výkonů výrobních jednotek, tj. prostý aritmetický součet výkonu instalovaných solárních panelů*“.

Nicméně na straně druhé Nejvyšší správní soud konstatoval v bodu (17) tohoto rozsudku, že ERÚ přímo ve vztahu k této konkrétní provozovně spol. SE - SOLAR a. s. ve svém rozhodnutí z března 2018 konstatoval, že na rozhodnutí o udělení licence je zapsána hodnota výkonu výroby na straně střídavé. Podle dalšího názoru Nejvyššího správního soudu toto rozhodnutí ERÚ je ve smyslu § 76 odst. 3, věta druhá, správního řádu v návaznosti na § 73 odst. 2 správního řádu rovněž závazným správním aktem, kterému svědčí presumpce správnosti a kterým by se tak SEI měla ve vztahu ke spol. SE - SOLAR a. s. řídit navíc za situace, kdy se SEI v minulosti již vyjádřila právě v tom směru, že elektrárna spol. SE - SOLAR a. s. je provozována v souladu s licenci a rozdíl ve výkonech vznikl tím, že v rozhodnutí o udělení licence je uveden jako

instalovaný výkon výroby výkon na straně střídavé. Dále Nejvyšší správní soud tvrdí v bodu (18) tohoto rozsudku, že přehlížen právní názor ERÚ obsažený v rozhodnutí pod č. j. 08082-35/2016-ERU ze dne 14. 3. 2018 by bylo v rozporu se základními zásadami správního řízení, konkrétně s § 2 odst. 4 správního řádu a tudíž že je třeba při posuzování otázky, zda spol. SE - SOLAR a. s. spáchala správní delikt, vycházet z uvedeného ustanovení.

Na základě různých závěrů Nejvyššího správního soudu přistoupila SEI z úřední povinnosti k naplnění předcházejícího výroku rozsudku Krajského soud v Brně, podle jehož právního názoru vloženého do bodu 52. je zřejmé, že závěry rozhodnutí ERÚ nepochybně a zásadně ovlivňují výsledek řízení i v této posuzované věci, neboť se v nich jako předběžná otázka shodně řešila problematika hodnoty výkonu uvedeného na licenci a za dané situace spol. SE - SOLAR a. s. nemohla dopustit vytykaného správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách. Krajský soud v Brně tak na základě všech výše uvedených skutečností shledal žalobu důvodnou, a proto podle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí SEI pro nezákonnost zrušil.

Při vydání tohoto rozhodnutí v předmětné věci postupuje SEI jako odvolací správní orgán v režimu zákona č. 250/2016 Sb., odkazuje na přechodná ustanovení § 112 odst. 4 a odst. 5 tohoto zákona, přičemž konstatuje, že zákon č. 250/2016 Sb. neobsahuje ustanovení, které by speciálně upravovalo postup správního orgánu poté, co jeho rozhodnutí na základě § 78 zákona č. 150/2002 Sb. soud ve správním soudnictví zruší a věc vrátí k dalšímu řízení. V tomto případě už správní řízení pravomocně skončeno bylo a po nabytí právní moci rozhodnutí došlo k jeho zrušení; tato skutečnost však sama o sobě nemá za následek „obživení“ v mezidobí zrušené či změněné právní úpravy, podle které se rozhodovalo v době původního řízení. Přechodná ustanovení novel či nových zákonů se na tyto případy nevztahují, neboť dopadají většinou na řízení pravomocně neskončená.

SEI rozhodovala podle § 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb. v souladu s právním názorem uvedeným v rozsudcích jak Krajského soudu v Brně, tak i Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti s přihlédnutím na soudy odkazované rozhodnutí ERÚ pod č. j. 08082-35/2016-ERU ze dne 14. 3. 2018 ve věci instalovaného výkonu FVE Únanov. SEI je nucena akceptovat tvrzení Nejvyššího správního soudu, jak uvedeno výše, že přehlížen právní názor ERÚ obsažený v tomto rozhodnutí by bylo v rozporu se základními zásadami správního řízení, kdy ERÚ dospěl k závěru u spol. SE - SOLAR a. s., že uvedený výkon na rozhodnutí o udělení licence 1,5 MW je výkonem nikoli na straně stejnosměrné, ale na straně střídavé, odpovídající výkonu 1,65 MWp na straně stejnosměrné. Spol. SE - SOLAR a. s. na základě soudy převzatých závěrů ERÚ tudíž vyráběla elektřinu v souladu s udělenou licencí a přestupku spočívajícím v nedodržení věcných podmínek cenové regulace podle zákona č. 526/1990 Sb. se nedopustila, (přičemž ERÚ připustil možnost, že nadále existuje možný nesoulad mezi hodnotou celkového instalovaného výkonu provozovny uvedeného v platné licenci a skutečným instalovaným výkonem). Na základě shrnutých skutečností proto SEI rozhodla podle § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb. tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Toto rozhodnutí je konečné a podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. se nelze proti němu odvolat.

V Praze 19. dubna 2021

Ing. Pavel Gebauer
ústřední ředitel
(elektronicky podepsáno)